

1. CIELNY (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak *Cn*).

sg f A cielną (1). \diamond *pl A subst* cieln(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVIII w.*

Przymiotnik od „cielę”:

1. Ciężarna (o krowie); *fetus, fordus hordus, praegnans Cn* (1) :

Wyrażenie: »krowa cielna« (1): *Syriani chwaliliGołębie. [...] Tenedowie Krowę cielną/ y flūżyli*
iey przy porodzeniu BielKron 24.

2. Wkrótce po ocieleniu (1) :

Wyrażenie: »krowa cielna« (1): *Włōżyli ią [Arkę] tedy ná nowy woz á záprzęgli dwie krowie cielne*
[et duas vaccas foetas Vulg 1.Reg 6/7]/ [...] á cielętá ich domá zówarli BielKron 63.

Cf CIEŁĘTNY, **2. CIELISTY**